

Onze visie op ons eigen onderwijs

Inleiding

We willen de beste school zijn.

We willen mensen voorbereiden op hun verblijf en toekomst in Nederland en op hun examens voor de inburgering.

We zien ons werk deels als een soort van verzet: nieuwkomers hebben volgens ons recht op een zelfstandig bestaan in Nederland. Of en hoe zij daarbij de taal willen leren is hun eigen keuze. Als zij ervoor kiezen om de taal te leren, helpen wij hen daarbij. Wij zijn daarvoor opgeleid, wij kunnen dat. Wij helpen hen binnen de wettelijk toegestane kaders.

We zien immigranten als gewone mensen die min of meer toevallig bij ons in Nederland wonen en soms bijvoorbeeld best zonder kennis van het Nederlands kunnen bestaan in Nederland, ze moeten zoiets zelf kunnen kiezen. Wij kunnen denken, dat het handig is om Nederlands te kennen in Nederland, maar leven in Nederland kan ook zonder Nederlands te spreken, lezen of schrijven. Er zijn meer opties.

Wij verzetten ons tegen de dwingende koppeling van inburgeringsexamen en verblijfsstatus. Ons verzet leidt tot een keuze om slagen voor het examen 'zo makkelijk mogelijk te maken'. Mensen moeten met een minimale inzet een maximaal rendement kunnen behalen. Een maximaal rendement qua kennisniveau van het Nederlands, en ook qua behalen van de examenverplichtingen.

Onze kijk op inburgering beïnvloedt de manier van lesgeven, onze didactiek. Onze didactiek is gericht op het individu en op rendement.

Inburgering/taalverwerving is voor onze cursisten geen doel, maar een middel om hun bestaan te vergemakkelijken. Een leven lang leren is niet het doel voor de volwassen mensen in deze groep. Hun doel is 'taken uitvoeren': werken, carrière maken, leven in Nederland.

Onze visie op didactiek en inburgeringsonderwijs is gegroeid uit een langdurig bewustzijn van de omstandigheden waaronder nieuwe bewoners in Nederland terechtkomen. Wij hebben tientallen jaren ervaring met deze groep. Immigranten hebben huis en haard, familie, bezit enz. verlaten. Zij komen in een ongewis bestaan terecht. Zij zijn hier meestal afhankelijk van partner en/of overheid. Of in sommige gevallen van een werkgever die hen hierheen heeft gestuurd.

Wij willen mensen zo snel mogelijk hun zelfstandigheid laten terugveroveren.

Onze didactiek, onze visie op onderwijs wordt niet alleen bepaald door het onderwijs zelf, maar staat in verband met een veel bredere visie op migratie, integratie en emancipatie.

Wij bieden mensen een veilige en rustige setting waarin zij kunnen studeren en waarin zij met de beste middelen kunnen werken aan hun toekomst in Nederland. Die beste middelen zijn de beste docenten en de beste boeken: docenten en boeken die passen bij de mensen die bij ons komen voor het leren van Nederlands.

Maatwerk

Wij maken keuzes die andere scholen niet maken. Wij kiezen niet voor traditionele werkvormen, niet voor klassen, niet voor klassikaal onderwijs.

Wij kiezen niet voor een model waarbij (steeds meer) geld verdiend moet of kan worden aan klassen met leerlingen. Wij kiezen voor een menselijke maat en daarbij blijft de winst begrensd. Altijd staat intermenselijk contact voorop, contact tussen docenten en cursisten.

Wij doen de deur voor iedereen afzonderlijk open, vragen aan iedereen persoonlijk hoe gaat het vandaag, geven vaak een hand. We merken, voelen en weten vaak wat eraan schort. De setting is zo klein dat er weinig verborgen blijft. Dat is wezenlijk anders dan in een volle klas, anders dan in een drukke school.

Onze cursisten zijn heel vaak maar kort op school. Onze dienstverlening is individueel maatwerk, daar kiezen we voor. Dit is ook vanwege ons besef van de inhoud van de portemonnee van de meeste cursisten. Wij helpen onze cursisten hopelijk snel op weg: na 30 lessen of 40 lessen kan de cursus klaar zijn. Het geld is op, het werk wacht al te lang, de cursist verlaat de school met een certificaat als aandenken. Misschien, hopelijk, is de cursist klaar voor het gewenste examen.

Zelfstandigheid bevorderen

Wij willen onze cursisten leren om het zelf te doen, **leren om zelf te leren** (Maria Montessori). Dat is niet makkelijk, alles zelf doen, zelf een nieuwe taal leren. Onze cursisten hebben vaak geen 'talenknobbel', soms hebben ze weinig onderwijservaring, soms zijn ze ouder, soms koesteren ze een regelrechte weerzin tegen onze taal. Wij hebben volgens ons voldoende in huis om in korte tijd zoveel aan te reiken dat veel van onze cursisten na een set van lessen (15, 30, 40) een tijd lang zelfstandig verder kunnen studeren. Per cursist maken we een traject en we stellen dat traject in onderling overleg indien nodig bij. Daarbij worden docenten en de leerling en vaak ook de partner betrokken.

Onze cursisten werken op school, tijdens hun lessen, veel zelfstandig; ze kunnen dat of ze leren dat. Onze cursisten zijn voor 95% mensen die geen zin hebben in een leven lang leren. Zij willen de handen uit de mouwen steken. Zij willen snel aan de slag, een baan, weg van de school. De schoolbankjes zijn voor de meesten te klein, te benauwd. Het is niet altijd makkelijk voor 'onderwijzers' om zich te verplaatsen in deze houding: docenten bevinden zich juist wel hun hele leven in het onderwijs ...

Wij stimuleren het Nederlands spreken buiten de les. Voor een docent is het onmogelijk om permanent bij elke mondelinge taaluiting feedback te geven. Ook bij schriftelijke taaluitingen is die 100% feedback niet goed mogelijk. Er zijn altijd anderen in de buurt en er zitten meer mensen in een klas. Goede feedback is altijd persoonlijk. Maar altijd op alles feedback geven is te vermoeiend: feedback kan een soort van straf worden als de privé-confrontatie lang duurt.

De lestijd is misschien 6 uur per week, terwijl er 7x16 uur = 112 wakkere uren in een week zitten. Buiten de school heb je clubs, hobby's, soms familie, etc. Veel van onze cursisten hebben ook nog werk: zij kunnen in het beste geval enkele uren goed onderwijs combineren met werk en zij kunnen ook daar Nederlands spreken.

Een andere reden om Nederlands spreken buiten de les aan te moedigen is deze: lestijd, onderwijs is duur. Tijd die gemoeid is met het geven van feedback is ook instructietijd. Feedback kan/moet kort en selectief zijn: een geoefende docent kan effectieve feedback doseren. Cursisten kunnen veel feedback ook ervaren als zonde van de tijd en het geld.

Meer mondigheid

Cursisten spreken altijd tijdens de les, bij binnenkomst, bij vertrek. Zij oefenen dan, het is 'smalltalk' die past bij de open en ongedwongen sfeer van de lessen in onze school. Cursisten worden in onze school niet uitsluitend voor examens geprogrammeerd, maar ook voor het dagelijkse leven – zij krijgen van ons altijd taalaanbod op hun eigen niveau: soms is dit een aanbod van woorden, soms van korte zinnen, maar soms krijgt iemand een ingewikkelder aanbod. Het aanbod moet altijd uitdagend zijn, maar mag niet te moeilijk zijn. Het aanbod moet precies liggen boven het al aanwezige taalniveau van de individuele cursist. Dat vereist een methodiek die een docent alleen na veel ervaring verworven kan hebben. Bij ons op school zijn er docenten die veel ervaring hebben en er zijn ook docenten die ervaring opdoen. Deze combinatie helpt zowel de ervaren docent als de minder ervaren docent. De ene docent roest niet vast, de andere leert veel bij.

Een docent in onze school luistert en analyseert veel meer dan dat hij/zij spreekt, luistert naar de vorm (grammatica) en probeert de gesproken taal van een cursist te beperken en te kanaliseren. Krompraters kunnen beter heel weinig aan het woord zijn.

Spreekvaardigheid/gespreksvaardigheid wordt bij onze school op een weloverwogen manier geoefend. Op het basisniveau A1 bijvoorbeeld is er veel nadruk op nazeggen en op het ontlokken van korte reacties en antwoorden.

Op niveau A2 worden meer zinnen uitgelokt: ook door het nazeggen van bijvoorbeeld losse zinnen die grammaticaal goed moeten nagezgd.

Goede studieboeken bieden zowel docent als cursist een duidelijk houvast en een heldere structuur. De studieboeken zijn de basis bij elke les. Daarnaast kan een docent nog 'extra materiaal' aanreiken, maar onze docenten beperken dit: de gekozen boeken zijn in principe voldoende. Cursisten vragen altijd om 'meer spreken' of om 'meer grammatica' of 'meer uitleggen van regels' – er zijn altijd dingen die in de les niet aan bod komen. Maar de docent moet in eerste instantie (kunnen) vertrouwen op de gebruikte boeken en lesmaterialen.

Met 'smalltalk' en met de taal die zij de baas zijn, kunnen onze cursisten buiten de school oefenen. Ook met weinig woorden, met makkelijke woorden en met korte, makkelijke zinnen kunnen zij prima communiceren: dat vergroot hun zelfvertrouwen en hun mondelinge taalvaardigheid.

Betrokkenheid en afstand

Onze cursisten zijn volwassenen met allen hun specifieke problemen, net als wij zelf. Onze cursisten komen een beperkt aantal lessen bij ons, vaak is het al heel wat dat zij de stap naar school gezet hebben. Wij horen, ook zonder dat we erom vragen, veel privé-dingen en privé-dingetjes, maar het is een Kunst om sociale en psychologische afstand te bewaren. We zijn geen psychologen, geen sociaal werkers, wij zijn taaldocent. Dat vak ligt ons en dat is echt voldoende uitdaging.

Onze cursisten zijn vier of vijf maanden bij ons. Hun soms stille aanwezigheid is normaal: zij consumeren de taal, voordat ze gaan produceren. Zij studeren en gebruiken de sfeer van de school om de motivatie erin te houden. De sfeer van studie getuigt van veel input, cursisten zijn bijna altijd heel ijverig.

Gespreksvaardigheid speelt, zoals ook hierboven al gezegd, tijdens lessen een onopvallende en minder prominente rol. Spontane, actieve gespreksvaardigheid past bij een taalniveau dat dichtbij het eindpunt, van A2, of bij het niveau B1 ligt.

Als ziektes, zwangerschappen, ruzies e.d. een rol spelen, dan hopen we vooral dat het reguliere studietraject bij ons toch kan worden doorgezet en afgerond.

Wij tonen onze betrokkenheid, maar we houden de focus op de lesstof en op het af te ronden traject.

Observeren en werken in een kleine klas

De docenten staan bij AATT niet voor de klas, zij zitten tussen de leerlingen in, aan dezelfde tafel.

Dat is volkomen anders dan in een 'normale klas', waar een docent voor de klas staat.

Als wij naast en tussen onze cursisten zitten, hebben we optimaal zicht op hoe de cursisten studeren.

Wij geven geen klassikale lessen, ook geen lessen in een kleine klas.

De groep van vijf cursisten, dat is bij ons geen groep, het zijn losse individuen. Deze cursisten hebben wel eenzelfde doel, namelijk rustig in Nederland gaan wonen en werken (en op korte, pragmatische termijn natuurlijk toch ook het halen van hun inburgeringsexamen) – maar hun middelen zijn verschillend. Zij gebruiken verschillende boeken, hun leertempo's en leerstijlen verschillen, hun motivatie is verschillend. Sommigen hebben meer geld te besteden dan anderen.

In onze kleine klassen willen we werken met de beste middelen. Dat zijn voor het grootste deel de middelen die we zelf ontwikkeld hebben, voor A1, voor A2 en in de toekomst ook voor B1. De boeken zijn zo gemaakt dat studenten hiermee grotendeels zelfstandig kunnen werken. Wij helpen hen op weg.

De docent is een geïnteresseerde observant, vooral ook een getrainde observant, en daardoor ook zelf eigenlijk student: de docent leert voortdurend van het toekijken en het ondergaan van het leerproces van de lerende cursist. De docent moet de cursist begrijpen en begrijpen hoe stappen gezet worden. Dat kan alleen als de docent goed luistert, veel observeert en beperkt ingrijpt.

De docent moet heel goed weten welke leermiddelen er bestaan. Er is tegenwoordig een veelheid aan leermiddelen. De keuze voor een methode die voor een individuele cursist wordt gemaakt, wil niet zeggen dat de docent hierop blind kan varen. De docenten bij AATT begrijpen waarom de keuze is gemaakt, en we moeten als team ook kunnen ingrijpen en andere middelen kunnen inzetten als de situatie erom vraagt. Het team bij AATT is klein en er is voortdurend overleg tussen alle docenten over de leervorderingen die cursisten maken en over hoe de cursisten leren.

Voorbeeld: in het op school veel gebruikte boek Basisexamen Inburgering A1 is er geen/nauwelijks ruimte voor eigen schrijfvaardigheid. Productie in dat stadium kan beperkt zijn. Er is bewust gekozen voor 'overschrijven' in een groot schrift en voor 'nazeggen', dat zijn twee vaardigheden die beperkt actief worden aangeboden (luisteren en lezen worden de passieve vaardigheden genoemd). Spreken en schrijven worden dan aangeboden op een eenvoudig niveau, met een heel klein beetje grammatica.

Voor de keuze van 'overschrijven' van de Nederlandse woorden en zinnen – en het ernaast schrijven van de vertaling in de moedertaal is gekozen om beter te kunnen observeren hoe cursisten überhaupt kunnen studeren, hoe zij netjes en gestructureerd een taal kunnen leren. Iemand die dit niet goed kan doen, wordt snel en effectief als moeilijk lerend ontmaskerd. Het tempo van de lessen kan vervolgens worden aangepast. Net als baby's en peuters moeten ook tweede-taal-leerders langzaam maar zeker actiever worden, taal produceren. Als baby's en peuters zinnen met twee woorden gaan uitproberen, dan zeggen ze dingen als *buiten-pelen* en *melluk-dinken*. Opmerkelijk is dat werkwoorden daar een rol gaan spelen. Bij tweede-taal-leerders kun je ervoor kiezen om bijna uitsluitend de werkwoordvervoegingen tegenwoordige tijd aan te bieden (hij werkt). Dat is een bewuste keuze, omdat we in het begin de productie willen beperken tot dingen die behapbaar zijn. Ook 'nazeggen' is een beproefde methode uit de taalverwervingspraktijk: peuters doen niet anders. Wij laten onze cursisten dat volop doen.

Ook het 'Inburgeringsexamen A2 – studieboek' gebruiken we op school om te observeren hoe onze cursisten leren. Het boek heeft een opbouw van de grammaticaonderwerpen zoals die na veel onderzoek in het tweede-taalonderwijs uiteindelijk tot stand is gekomen. Dat is een opbouw in moeilijkheidsgraad. Dezelfde volgorde van het aanbieden van de grammaticale onderwerpen is zichtbaar in veel andere NT2-methodes. In het 'Inburgeringsexamen A2 – studieboek' zijn de grammaticale onderwerpen beperkt gebleven tot precies die onderwerpen die belangrijk zijn voor het taalniveau A2.

In het 'Inburgeringsexamen A2 – studieboek' is er heel bewust geen uitvoerige uitleg in en van grammaticale termen, al helemaal geen Latijnse termen. Uitleg vindt plaats in de vorm van een expliciet voorbeeld. De meeste van onze cursisten hebben genoeg aan het expliciete voorbeeld en de rijkdom aan oefeningen: zij kunnen dan aan het werk, zij kunnen produceren, zinnen schrijven. Er is trouwens in het 'Inburgeringsexamen A2 – studieboek' bij de luisterteksten en in de leesteksten impliciet aandacht voor grammatica verstopt.

Hoewel cursisten soms vragen 'waarom' dit of dat – kunnen zij het meeste leren van het maken van veel oefeningen. Docenten observeren van les tot les het leerproces en bekijken de uitgeschreven oefeningen. Grammarians, de freaks (en dat zijn taaldocenten vaak), leven soms in hun eigen tunnel en hebben dan de neiging om mee te gaan in de vraag van cursisten naar 'meer uitleg van de grammatica'. Grammatica-freaks gaan zelf wel op onderzoek uit hoe het allemaal heet. Zij stoeien op

internet, er zijn veel sites waar uitleg in vele talen wordt gegeven. Wij kiezen voor de mensen zonder talenknobbel. Zij leren door te doen.

Docenten bij AATT letten permanent op hoe iedere oefening wordt gemaakt. Het is hard werken om in de schriftten te kijken hoe de productie tot stand komt. Fouten analyseren en verbeteren. Ingrijpen kan ook vaak zwijgend, bijvoorbeeld met een oogopslag. De kennis die de docent heeft van de binnen NT2-land algemeen aanvaarde volgorde van het aanbieden van de grammatica geeft de docent autoriteit. Docenten en cursisten kunnen erop vertrouwen dat het 'Inburgeringsexamen A2 – studieboek' deze volgorde nauwgezet aanhoudt.

Expliciet aanbieden van regels, expliciete en uitvoerige uitleg doet er weinig toe: de regels moeten geïnternaliseerd worden, dat is het enige dat telt. Doen staat bovenaan: doen door te lezen, te luisteren, te schrijven en te spreken.

Soms werkt een cursist te snel, is een cursist te ijverig. Dan beklijft de stof niet. Te snel, dat is weliswaar weer voor iedere cursist anders, maar de docent signaleert dat. De docent zorgt ervoor dat de cursist werkt in zijn of haar eigen tempo.

Een cursist kan ook proberen de docent op het verkeerde been te zetten door alle oefeningen foutloos te maken: de antwoorden kunnen thuis met een welwillende partner of een zogenaamde taalcoach uitgeschreven zijn. Helaas komt dit geregeld voor. Door onze nauwgezette observaties signaleren wij ook deze slechte vorm van studie en doen we er alles aan om de cursist echt zelfstandig te leren werken.

Soms werkt een cursist te langzaam, hij of zij zou sneller kunnen en vast en zeker ook moeten. Maar deze cursist blijft tobben en rondraaien in een zoektocht naar de details van onze mooie taal. Deze cursist wordt door onze docenten aangespoord om meer productie te laten zien, meer oefeningen uit te schrijven.

Wij, docenten van AATT, leren cursisten door de observaties goed kennen. Het team van AATT is klein en de vorderingen van cursisten worden vaak besproken.

Onze keuze: geen klassikaal onderwijs

Klassikaal onderwijs voor volwassenen die een tweede taal leren is volgens ons meestal niet effectief. Dat is eigenlijk ook al tientallen jaren de algemene ervaring bij het NT2-onderwijs. Cursisten met uiteenlopende achtergronden en studievaardigheden zitten bijna altijd bij elkaar in de klas. Dat kan een paar weken goed gaan. Daarna blijken de verschillen in leertempo erg groot. Docenten moeten dan constateren dat de 'homogene' groep niet lang homogeen is gebleven. Omdat er zoveel overeenstemming is over de tekortkomingen van het klassikale onderwijs, wordt het 'differentiëren' als redmiddel genoemd. Klassen worden opgedeeld in groepjes, langzaam, snel. Er worden vrijwilligers en klassenassistenten ingezet om achterblijvers of voorlopers bij te staan. Het concept van een 'klas', zoals deze op basisscholen of op middelbare scholen bestaat, is volgens ons niet geschikt voor het NT2-onderwijs. De Nederlandse taal is ingewikkeld, de volwassenen hebben allemaal een kleine of juist een grote talenknobbel, ze hebben allemaal wel werk, of geen werk, ze zijn meer of minder gemotiveerd, kortom: er zijn enorm veel factoren die een homogene klas tot een zinloze benaming maken, een benaming die de werkelijkheid niet weergeeft.

Wij werken in ruime lokalen/kamers waar vijf leerlingen met 1 docent studeren. De cursisten werken allen in hun eigen tempo aan hun eigen oefeningen. Zij krijgen allemaal een individueel plan na de intake: afgestemd op hun behoefte en op hun capaciteiten.

In die kleinschalige setting kan de docent goed observeren en assisteren. Als de groep groter wordt, dan krijgen de cursisten geen goede begeleiding. Als de groep kleiner wordt, zijn de lessen misschien te intensief, voor docent en voor de cursist.

In onze setting is al het onderwijs maatwerk, een cursist krijgt precies de uitdaging die bij hem of haar past. Na de les maakt de cursist huiswerk en meldt zich bij de volgende les met het gemaakte huiswerk. Geen tijd voor huiswerk? Jammer, maar dat kan gebeuren: in dat geval vereist het leerproces een langere periode.

Facebook

Wij zetten ook Facebook in.

Wij doen dat voor onze cursisten, maar ook voor vele anderen die niet fysiek naar ons toe kunnen komen. En wij doen dat ook voor onze school, omdat wij denken dat wij ook onze eigen kennis daardoor vergroten.

Op Facebook verspreiden wij dagelijks gratis advies, nieuws en lesmateriaal. Deze diensten zijn niet alleen gratis, maar ook van heel goede kwaliteit.

De school van AATT is klein, maar het bereik is groot. Scholen voor NT2-onderwijs in heel Nederland maken gebruik van onze gratis, maar goede producten. Via Facebook onderhouden ook onze studenten en ex-studenten contact met elkaar, of met aankomende cursisten en met NT2-docenten.

Wij zien Facebook als een uniek instrument om feedback op onze visie te krijgen. Daardoor kunnen wij de kwaliteit van onze school en van ons lesmateriaal verbeteren. Wij verbeteren ons werk dagelijks dankzij de vele vragen die ons bereiken via Facebook en Messenger.

Wij helpen vele tienduizenden inburgeraars/nieuwkomers in Nederland.

Onze keuze: geen computers in de klas

Wij gebruiken op school niet veel computers. We vinden het belangrijk dat onze cursisten goed onderwijs krijgen. Zij studeren met boeken en schriften en krijgen feedback van de docent.

Het gebruik van computers past bij grote scholen, leerfabrieken. Bij grote NT2-scholen, waar differentiatie geboden is binnen grote klassen (omdat de cursisten daar veel van elkaar verschillen), worden computerprogramma's ingezet om de grote aantallen te kunnen bedienen. Cursisten voor wie een les te moeilijk of te makkelijk is, kunnen dan in hun eigen tempo leren op een computer. Veel NT2-methodes hebben computer-oefeningen bij de methode geleverd.

Het nadeel van computerprogramma's bij lesmethodes is dat docenten hun leerlingen niet goed kunnen monitoren. De programma's laten veel dingen zien, maar niet hoe iemand studeert. De docent zet mensen achter de computer, kan vaak inzien hoe de cursist gescoord heeft bij oefeningen, maar niet waarom en hoe de antwoorden zijn gekozen.

Werken met pen en papier vereist van de docent meer: hij of zij moet steeds maar weer kijken in boeken en schriften wat daar gebeurt, waarom de cursist dit of dat doet. De docent moet de cursist blijven stimuleren om veel te produceren, veel te schrijven.

De docent bij AATT is visueel ingesteld, kijkt naar handschriften, doorhalingen, studietempo en naar concentratieniveau. De docent bij AATT is niet iemand die via 'big data' de vaardigheden van een cursist beoordeelt.

Cursisten bij AATT werken in de lestijd zo weinig mogelijk op computers. Zij kunnen hun dure lestijd beter gebruiken. Zij kunnen eventuele geschikte computerprogramma's ook thuis doen. Zij werken dan daar zonder toezicht, op school werken zij onder toezicht.

Onze keuze: doelgericht toetsen

Omdat bij de intake met iedere cursist wordt besproken of en zo ja welk examen afgelegd moet worden, komt ooit het moment dat de docent moet beslissen wanneer welke oefenexamens gemaakt kunnen worden.

Wij vinden de toetsing van onze cursisten belangrijk, omdat het de cursist informatie geeft over waar hij of zij staat in het leerproces: komt het allemaal nog overeen met de verwachtingen?

AATT en de docenten die er werken weten welke toetsen wanneer het beste kunnen worden afgenomen.

AATT verspreidt gratis oefentoetsen die in heel Nederland worden gebruikt, zowel door mensen die thuis via zelfstudie studeren als door scholen die goede oefenexamens willen gebruiken.

Onze keuze: gratis en vrijblijvende intake

AATT spreekt iedere cursist bij aanvang van de cursus.

Ook de docent bij wie een cursist veel uren in de klas zal zitten, wordt bij aanvang van de cursus zo goed mogelijk geïnformeerd over het geplande traject en over de achtergronden van een cursist. Tijdens de intake/kennismaking wordt ingeschat hoe het leervermogen is, wat het einddoel voor de individuele cursist bij onze school kan zijn. Vaak heeft dat te maken met de toekomstplannen die verder weg liggen dan het inburgeringsexamen.

AATT bepaalt bij iedere afzonderlijke intake hoeveel lessen het slimst is, wat het uitstroomdoel is, en bespreekt ook met de cursist vaak wat het budget is. De intake leidt tot een lesprogramma, er wordt een aantal lessen overeengekomen. Niet altijd is er sprake van 100% duidelijkheid aan het begin van de lessenreeks. Soms is tijdens de cursus pas echt duidelijk hoe het leerproces verloopt en wat de werkelijke snelheid van het individuele leerproces is. Cursisten willen juist vaak bij aanvang al weten waar zij aan toe zijn: hoeveel lessen heb ik nodig en wat kost dat? Die vraag maakt een intake lastig, omdat veel variabelen moeten worden betrokken in een snel oordeel. Wij gebruiken geen standaardintakes, geen kant en klare toetsen, maar vertrouwen op onze eigen intake-toetsen en op onze eigen kennis van zaken bij het inschatten van de mogelijkheden van de cursist. Soms vragen wij aan cursisten om een stukje tekst voor te lezen, een formuliertje in te vullen, naam en adres op te schrijven etc. Per intake verschilt onze manier van werken. Ook dit is een voorbeeld van het maatwerk waar wij voor staan.

Nederlandse partners, maar ook cursisten zelf hebben niet altijd een realistisch beeld van hun eigen mogelijkheden in Nederland. Het leven in Nederland blijkt na een tijdje vaak lastiger dan eerst gedacht en het leren van de taal vaak nóg lastiger...

Praktische zaken en vragen, intervisie, organogram

AATT bestaat uit Ad Appel, Kirsten Verpaalen en vier bekwame docenten. Er is een taakverdeling.

Ad Appel en Kirsten Verpaalen zoeken nieuwe cursisten, doen de intakes, zijn verantwoordelijk voor de trajecten en maken de overeenkomsten. Zij onderhouden contacten met toekomstige klanten via Facebook en onderhouden ook andere externe contacten. Zij dragen ook zorg voor het verspreiden en produceren van (nieuw) lesmateriaal. Ook plaatsen zij op LinkedIn informatieve artikelen over inburgering, politieke zaken en over heikele kwesties. Deze artikelen kunnen tot debat leiden in het werkveld.

De vier (of vijf) docenten zijn parttimers die lessen verzorgen, trajecten van cursisten helpen bewaken, feedback geven op gemaakte lesmaterialen en andere publicaties.

Cursisten komen vaak naar school via Facebook of andere internetkanalen. Zij komen uit het hele land en krijgen ook om die reden een aangepast lesprogramma.

De bijzondere aanpak en visie van AATT op de inburgering en onderwijs van het Nederlands als Tweede Taal levert veel steun op bij inburgeraars zelf, zij zijn bijna altijd blij met de resultaten die zij kunnen behalen dankzij onze aanpak.

Anders is het met de gevestigde orde. Grotere uitgevers, vertegenwoordigers en medewerkers van universiteiten, examenbureaus CINOP, CITO, Bureau ICE, en ITTA zijn veelal niet zo blij met publicaties van ons (gratis en goede) lesmateriaal en onze ideeën op LinkedIn.

Docenten werken het liefst langere tijd bij AATT. Het werken volgens onze visie en ideeën vraagt ervaring en vakkennis om het werk goed te doen. Het werk met kleine aantallen cursisten die allemaal

iets anders aan het doen zijn, is erg intensief. AATT vraagt veel van docenten en van cursisten. AATT werkt graag langere tijd met de docenten, ook al zijn zij doorgaans aan het werk als ZZP-er.

Ad Appel en Kirsten Verpaalen geven zelf ook geregeld les.

Er zijn twee lesruimtes (ongeveer 30 m² per lesruimte).

Er is een kantoor, waar cursisten hun traject regelmatig bespreken met Ad Appel of Kirsten Verpaalen. In de lesruimtes heerst een werksfeer. Er zijn vijf cursisten en een docent. De docent kent de cursisten meestal goed. Als een docent weinig kennis heeft van de cursist, dan kunnen Ad Appel of Kirsten Verpaalen raad geven over het te volgen traject.

Bij gezond management van de school zijn er per dagdeel 10 studieplekken (20 studieplekken per dag) gevuld.

Cursisten die zich afmelden wegens ziekte kunnen een gemist dagdeel inhalen op een dagdeel dat wordt voorgesteld door Ad Appel of Kirsten Verpaalen. Bij afwezigheid om andere redenen (staking openbaar vervoer, sneeuw, hittegolf, last minute vakantie etc.) vervalt de les.

Docenten merken weinig van het management. Zij concentreren zich op hun eigen taak: lessen verzorgen aan de cursisten. Als het studietraject bij AATT het geplande einde nadert, moet worden besloten of en wanneer cursisten opgaan voor examens. Bij deze vragen en bij het registreren voor examens helpen Ad Appel en Kirsten Verpaalen.

Ook de docenten houden het studietraject van cursisten in het vizier. Bij twijfel is er overleg met Ad Appel en Kirsten Verpaalen en misschien ook met een andere betrokken docent.

Wij zijn veeleisend.

Dat kan niet anders, als je de beste wilt zijn.

Wij kunnen niks zonder de beste docenten.

23 juli 2018